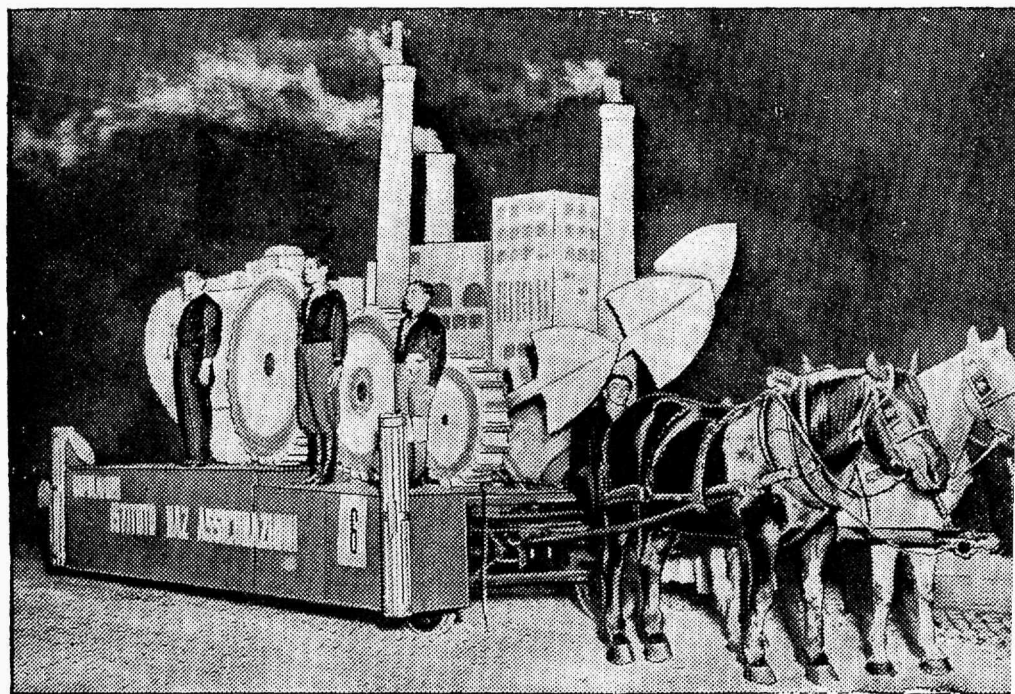
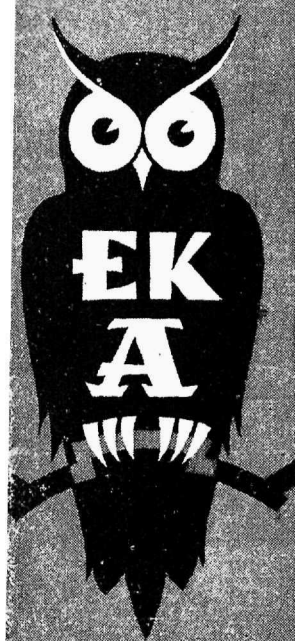

Eesti KINDLUSTUSLEHT

Juuli – August
1940

*Eesti Kindlustustegevaste
Ametühingu väljaanne*

Lugege ja levitage oma ametiühingu häälekandjat

"EESTI KINDLUSTUSLEHTE"

Tehke oma häälekandjale kaastööd, informeerides kõigist toimetust. Kõik kirjad aadresseerida: TALLINN, postkast 18.

Seltsimehed, kindlustusteenijad! Koonduge kõik oma ametiühingusse! Ainult organiseeritud ja klassiteadlik kindlustusteenija suudab tänapäeva ühiskonnas täita omi ülesandeid. Ainult tihedalt koondunud ridadega suudame aidata kaasa Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi uue majanduselu ülesehitamiseks. Ühisel jõul saavutame selle, mida muidu ei suuda.

Kõik kutselised kindlustusteenijad peavad kuuluma Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingusse.

EESTI KINDLUSTUSTEENIJATE AMETIÜHINGU BUROO

asub nüüd Tallinnas, Harju 45, telef. 478-08/78.

Asjaajaja-organisaator JAAN KASK.

Vastuvõtt iga päev kella 10-12.

Eesti**KINDLUSTUSLEHT**

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu häälekandja.

Nr. 4 (27).

ILMUB UKS KORD KUUS.

1940

SISU:

ENSV vastuvõtt NSV Liitu. — Aeg kohustab. — Elukindlustus on tähtis kogu rahvamajandusele — J. Narva. — Uuel teel — J. K. — Inimene vajab teiste abi — H. Kruus. — Määra oma pension ise — N. Ruus. — Enam klassiteadlikku distsipliini — E. Käspert. — Kindlustustöö peab jätkuma korralikult — E. Kerdo. — Kindlustusteenijad uues olukorras — V. Oldt. — 15 aastat kutselist kindlustustööd. — Kaks resolutsiooni — A. P. — Algaja esindaja abikaasale — A. Pähkal. — EKAÜ üldkoosoleku resolutsioone. — Kvaliteediküsimus kindlustustegevuses — J. Arens. — Uusi juhte kindlustusseltsides. — Elukindlustuse hanketöö nõuab spetsialiseerumist — A. P. — Õnnetuste kroonikat. — Kindlustusteenijate organiseerimistööst.

Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi vastuvõtt NSV Liitu.

6. augustil 1940 kell 2240 Moskva Kremli NSV Liidu Ülemnõukogu oma mõlema koja eraldi hääletamise teel võttis vastu ühel häälel „Seaduse Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi vastuvõtmise kohta Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu.“

Seadus, mille NSV Liidu Valitsuse ülesandel Ülemnõukogule vastuvõtmiseks esitas Karjala-Soome Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi rahvasaadik NSV Liidu Ülemnõukogus — K u u s i n e n, on sisult järgmine:

„Kuulates ära Eesti Riigivolikogu täisvolilise komisjoni esilduse, Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liidu Ülemnõukogu otsustab:

§ 1. Rahuldada Eesti Riigivolikogu palve ja võtta Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu üheõiguslikuna nõukogude sotsialistliku liiduvabariigina.

§ 2. Teostada vastavalt NSV Liidu konstitutsiooni (põhiseaduse) § 34 ja § 35 järgi rahvasaadikute valimised NSV Liidu Ülemnõukogusse Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi poolt.

§ 3. Taha NSV Liidu Ülemnõukogu Presiidiumile ülesandeks määrata kindlaks valimiste päev.“

Seaduse vastuvõtmine kutsus esile marulised kiiduavaldused istungisaalis. Kõlasid võimsad tervitushüüded kõikides NSV Liidu rahvaste keeltes uue liiduvabariigi, vaba Eesti rahva ja kogu maailma töötava rahva juhi seltsimees Stalini auks.

Aeg kohustab.

Seltsimehed kindlustusteenijad! Aeg kohustab kõiki lööma kaasa Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ülesehitamiseks. Aeg nõuab, et iga kodanik kui sõdur seisaks täie ustavusega omal postil ja aitaks kaasa uue korra kindlustamiseks. Tänapäev ei tohi olla kõhklejaid ega kahtlejaid, vaid igauks peab andma oma parema ja töötama täie innuga, et teenida oma rahvast ning maad.

Seltsimehed kindlustusteenijad! Majanduselu korraldamine ja ülesehitamine vastavalt uuele ajale olgu meie tähtsamaks ülesandeks, kuna sellest suurel määral sõltub meie töötava rahva tulevik. Kindlustustegevus moodustab ühe tähtsama lüli sotsialistlikus majandussüsteemis, kuna ta hoolitseb selle eest, et kahjud ja õnnetused ei vapustaks üksikuid alasid ega isikuid. Kindlustuskaitse õiglane korraldamine peab tagama igale kodanikule julgeoleku ja aitama kaasa raskuste vältimiseks ning üldise olukorra stabiliseerimiseks.

Seltsimehed, kaasvõitlejad! Seda kõike suudab kindlustustegevus vaid siis, kui alused on õiglased ja terved. Endises olukorras, kus kindlustuseltsid töötasid erakapitali huvides, ilmnes sel alal mõnigi väärnähe, mis häiris tööd ja nõudis sellel alal töötajailt asjatut energiakulu. Nüüd, mil kõik seltsid on natsionaliseeritud — kuuluvad kogu rahvale, tulevad sellised väärnähted kõrvaldada, rookides halastamatult välja kõik, mis segab ja häirib rahulikku ülesehitavat tööd.

Üheks selliseks paheliseks nähteks oli kindlustusteenijate — esindajate ja teiste välisametnike sagedane ja põhjendamatu üleminek ühest seltsist teise. See halvas üldist kindlustustegevust ja kahjustas ka kindlustusteenijate endi huve, kuna liiga sagedane üleminek ei võimaldanud organiseerida püsivamat tööd.

Kõigi sellega arvestades otsustas Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing astuda energilisse võitlusse selliste väärnähetega vastu. Selleks, et vältida esindajate „ülevõtmisi“, keelab Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing oma liikmetel ilma mõjuva põhjuseta ja Ametiühingu loata vahetada teenistusk kohta. Kõik, kes seda teevad, loetakse töödistsipliini rikkujaks ja heidetakse ametiühingust välja. Samuti ka need, kes selleks teisi avatlevad.

Ühtlasi juhime kõigi kindlustusteenijate tähelepanu sellele, et praegu, mil kõik seltsid on natsionaliseeritud ja kuuluvad riigile, on lubamatu nähe, et mõned kaasteenijad igasuguste aluseta kuulduste levitamisega püüavad kahjustada teisi kindlustusettevõtteid, mis samuti kuuluvad riigile. Pole ka loomulik, et kindlustusteenijad oma aega ja energiat kulutavad selleks, et kindlustusi ühest seltsist teise üle võtta. Kuna nüüd kõik seltsid kuuluvad riigile, siis pole selleks mingisugust mõistlikku alust. Kindlustuste üleminek ühest seltsist teise võiks toimuda ainult sel juhul, kui see on tingitud mõnest praktilisest kaalutlusest (teiste riskidega kokku-

Majandusminister Joh. Narma

Elukindlustus on tähtis kogu rahvamajandusele.

Näen elukindlustuse peamist ülesannet organiseeritud säästu teostamises, mis ei tule suureks kasuks mitte ainult kindlustatule, vaid ka kogu rahvamajandusele. Kuigi tulevases ühiskondlikus korras riiklikult korraldatud sotsiaalkindlustus täidab suure osa sellest, mida andis seni vabatahtlik elukindlustus eeskätt järelejäänute toetuses, ei saa kunagi jätta küllalt hindamata säästu tähtsust, eriti aga, kui seda tehakse niisugusel kindlasüsteemilisel kujul, nagu seda on elukindlustus. Soovin, et kindlustustegelased jatkaksid oma tähtsat tööd, eriti selgitustööd kodanike seas veelgi suurema järjekindlusega.

J. Narma.

viimine, lähedasem asjaajamine jne.), mitte aga muul põhjusel. Nii teise seltsi esindajate kui ka kindluste „ülevõtmine“ on vana korra pahelised nähted, mis tulevad karmilt likvideerida ühes kõigi muu vana korra jäänustega.

Seltsimehed, kindlustusteenijad! Aeg nõuab tõsist ja suurt ülesehitavat tööd kõigilt kodanikelt. Kes seda ei suuda või ei taha teha, selle koht ei ole meie hulgas ja need tulevad halastamatult rookida välja tänapäeva ühiskonnast. Kindlustustöö on loov töö, kuid ainult siis, kui meie ehitame uut hoonet, uuest materjalist. Teiste kindlustuste ja esindajate ülevõtmine on aga võrdne sellele, kui meie ühe hoone ehitamiseks kisume teise hoonest kive välja. Pealegi nüüd, mil need hooned mõlemad kuuluvad riigile, on see otse riiklik kuritegu. Uute kindlustuste hankimisega ja uute inimeste leidmisega avardame ja süvendame oma töövälja ja rikastame tegevust, kuid olemasolevate ülevõtmisega lammutatakse ja lõhutakse tehtud tööd. Seepärast on iga kindlustusteenija pühamaks kohuseks hoiduda lõhkumisest ja täita ausalt omi ülesandeid uues suures ülesehitavas töös. Meie kõikide ühiseks sihiks ja püüdeks olgu Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi õitsev tulevik.

Elagu Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik!

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing.

UUIEL TIEIEL.

21. juunil toimus Eesti elus pöördeline murrang, mis viis võidule töötava rahva tahte ja vabastas kogu maa kapitalistlikust ikkest. Nüüd valitseb meie maal vaba töötava rahva oma tahe, mis 21. juul. otsustas kuulutada välja Eesti Nõukogude Sotsialistliku Vabariigi ja oma vabaduse kindlamaks kaitseks liituda Nõukogude Liiduga. 6. aug. võeti Eesti Nõukogude Sotsialistlik Vabariik vastu Nõukogude Sotsialistlike Vabariikide Liitu liiduvabariigina.

Nii kõlab sündmuste lühike käik. Otse muinasjutulise kiirusega on saanud teoks Eesti töötava rahva kauane unistus — vaba eneseteostamise, mis seni pidi taluma kitsa kildkonna võimu ja ohverdama kogu oma töö ja higi nende isandate rikastumiseks. Nüüd on Eesti töötav rahvas vaba ja teostab ise oma elu korraldamist.

Ent see vabadus oluiks poolik, kui need varandused, mida loonud töötav rahvas oma vaeva ja hoolega, oleksid jäänud kapitalistidele. Raha võimu abil oleksid need jõugud ikka veel võinud sundida töörahvast enda teenistusse ja rakendada kapitali orjusse. Seepärast oli Riigivolikogu esimeseks ülesandeks kuulutada riigi, s. o. kogu rahva omaks maa ja kõik maapäevavarandused. Samuti määrati natsionaliseerimisele kõik suurtööstused, pangad ja teised üldkasulikud ettevõtted. Natsionaliseeriti loomulikult ka kindlustusseltsid, mis seisavad kogu rahva teenistuses, hoolitsetes rahva varanduste ja perekondade tuleviku eest. Seega kuuluvad riigile kindlustusseltsid ja kindlustustegelased seisavad nüüd — kogu rahva teenistuses. See suur muudatus toob endaga kaasa ka suuremaid ümberkorraldamisi ja muutusi senisesse tegevusse ja töötamisse.

Eeskätt olgu tähendatud, et vaatamata neile muutustele, tuleb otseselt tööd jätkata endiselt ja kõik tehingud sooritada korralikult, kuna oma kohustustest loobumine või ebakorralik täitmine on sabotaaž, mis on kuritegu kogu töö-

tava rahva vastu. Töö saboteerijad on kuritegelik element, kellel ei tohi olla ruumi tänapäeva ühiskonnas. Seejuures tuleb eriti silmas pidada, et kõik kohustused seltsi vastu, eriti rahalised kohustused tulevad täita täpselt, kuna sellest kõrvalekaldumine võib nüüd tuua hoopis raskemaid tagajärgi. Jutud, nagu poleks nüüd vaja seltside vastu omi kohustusi õiendada, kuna need on natsionaliseeritud ja kuuluvad kogu rahvale, on provokatsioon ja nende levitajad teevad seda kas teadmatusest või on nende autoriteks ja levitajateks provokaatorid, kes tahavad sihilikult tekitada häireid meie majanduselus ja seega kahjustada töötava rahva huve.

Seltsimehed! Kui keegi sellise jutuga teile läheneb, siis teate kellega teil on tegemist ja teie pühaks kohuseks on niisugused mehed toimetada ametivõimude kätte, et aidata kaasa maa puhastamiseks töötava rahva vaenlastest.

Teiseks tähtsamaks ülesandeks olgu nüüdsest peale oma tööd jätkata soliidset ja korrektset. Igasugused ülevõtmised ja ebakorrektsed võistlusvõtted tulevad heita kõrvale. Kui seni üksikud seltsid ühes või teises osas siiski said anda teatud eeliseid, siis nüüdsest peale, mil kõik seltsid on natsionaliseeritud ja kuuluvad riigile, pole sellel mõtet üksiku seltsi seisukohast. Teiselt esindajalt aga tema töötasu ära võtta, tähendaks ebakollegiaalsust, mis pole lubatav. Pealegi võiks see tekitada asjatut vaenu ja võiks tuua soovimatuid sekeldusi.

Omavahelise võistlusmomendi äralangemine aga ei tähenda sugugi seda, et võib muutuda hoopis passiivseks ja jääda ootama seda, et kliendid ise suhu jookseks. Ei, kaugeltki mitte. Siit peale tuleb palju suurema tõsidusega jätkata omi ülesandeid. Eriti tähtis on, et kodanikel oleks selgitatud kohused nende valdusesoleva varanduse kohta. Kindlustusmees, liikudes laiades rahvahulkades, peab olema selleks valgusekiireks, kes kodanikele selgitab olukorda ja aitab kaasa selleks, et rahva

Inimene vajab teiste abi...

Inimene vajab teiste abi sündimisel, sülelapsena ja vanas eas, kui tema noorus, tööjõud ning tervis on ohvriks toodud aastatele. Riiklik võim peab igale kodanikule, kes oma tööjõu või teadmistega on aidanud kaasa inimkonna arengule, võimaldama inimväärse äraelamise vanas põlves. Riik ei saa siin aga pakkuda seda, mida igäiks enda vanaduspäevadeks vabatahtliku kindlustusega teha saaks. Seepärast olgu igäihel südamel peale riikliku sotsiaalkindlustuse hoolitseda enda vanaduspäevade muretuse kui ka perekonna heaolu eest veel elukindlustusega, misugune kokkuhoiu ning ootamatuse eest hoolitsemise vorm on leidnud rakendamist kõikides kultuurriikides. Ka Sotsialistlikus Nõukogude Vabariikide Liidus, kus sotsiaalkindlustus oma haripunkti on saavutanud, kehtib elukindlustus ja leiab üha suuremat kasutamist.

Peaministri asetäitja prof. H. Kruus.

Hans Kruus.

hulgas leviks ja kasvaks arusaamine uuest korrast ja selle hüvedest.

Et olla selliseks apostliks, peavad kindlustustegelased ise olema teadlikud tänapäeva suurest ülesehitavast tööst ja selle tähtsusest. Seepärast olgu iga kindlustustegelase pühamaks kohuseks tutvuda põhjalikult kõigi uute ühiskondlike õpetuste ja korraldustega, neid õieti rahvale selgitada ja valgustada. Meie hulgas ei tohi olla väärprohveteid ega kaksipidi mõtlejaid, vaid meie kõikide juhiks ja õpetajaks olgu kogu maailma töötava rahva suur juht sms Stalin. Ainult see tee on õige, mille kaudu kogu maailma töötav rahvas läheb vastu paremale ja õitsvamale tulevikule.

Seltsimehed-kindlustustegelased. Teie liigute iga päev rahva hulgas. Teie puutute kokku iga päev omas töös paljude kodanikkudega. Teie ülesanne, teie suurim kohus on olla valvel selle eest, et rahvast kaoksid väärarusaamised. Teie peate näitama, et teie väärte oma posti, millel seisata. Kui teil

mõningates küsimustes peaks olema arusaamatusi, siis pöörakem selles asjus Eesti Kindlustustegelaste Ametiühingu või selle kohaliku usaldusmehe poole. Samuti tuleb lahendada ka kõik teised kutsealalised küsimused, kui neid pole võimalik lahendada otseselt, oma ametiühingu kaudu, et vältida arusaamatusi.

Kindlustustegelased, kellel on kallid meie kindlustusala korraldamine ja selle kaudu meie majanduselu tervendamine, peavad tihedalt koonduma oma ametiühingu ümber, et ühiselt luua uusi võimalusi kindlustusala üldiseks kui ka oma kutsetegevuse korraldamiseks. Seltsimehed! Uus aeg kohustab kõiki töötajaid ühiselt aitama selleks kaasa, et luua uut ja paremat tulevikku. Saagem ise uueks ja kujundagem ka teisi. Kadugu endine orjavaim ja astugu asemele uus enesekindel ja klassiteadlik töödistsipliin.

J. K.

Määrake oma pension ise.

Rahva ja iga tema üksiku liikme tulevik on kõige paremini kindlustatud seal, kus kõrvaldatud kapitali võim ja kus rahvamajandus ei ole rakendatud üksikute jõukate miljonite taskuajamise teenistusse, vaid kus rahvamajandus teenib kõigi töötajate — nii kehalist kui ka vaimlist tööd tegijate — materjaalse, sotsiaalse ja kultuurilise olukorra parandamist.

Kõige ideaalsemalt on tänapäeval kodanikele muretu vanadusepõlve veetmine ja inimväärne äraelamine võimaldatud Nõukogude Liidus, kus tänu kapitali võimu murdmisele on teostatud laialdane sotsiaalkindlustus.

Seda taotleme ka meie Eestis.

Sotsiaalkindlustuse kõrval on ka elukindlustus üks tunnustatuim tuleviku hüvangu ning heaolu vorm. Kui sotsiaalkindlustusega kodanikule tema vanaduspäevadeks on garanteeritud äraelamine sõltuvalt tema elukutsest ja paljudest teistest teguritest, määrab elukindlustuse korral isik oma pensioni ise nii summa suuruselt kui ka kättesaamise ajalt. Seoses sotsiaalkindlustuse arenguga arenegu ja levigu meil ka vabatahtlik elukindlustus.

N. Ruus.

Sotsiaalminister N. Ruus.

Enam klassiteadlikku distsipliini.

Kindlustustegelaste pere oli meil omalt koosseisult kirjumaids. Siin leidis inimesi väga mitmekesiste huvialadega, kes erinesid üksteisest hariduslikult tasemelt, ühiskondlikult kuuluvuselt kui ka omalt maailmavaatelt. Peale ideeinimeste, kes nägid omas kutsetöös mitte ainult teenimisvõimalust, vaid ka meie rahva sotsiaalse olukorra parandamist, poetas end kindlustustegelaste hulka ka õnnekütte ja juhuseotsijaid.

Raske oli aastate jooksul seda peret tihedamini liita ühiseks tervikuks ja organiseerida ühiseks klassiteadlikuks tööpereks. Seda ei soovinud ka endiste kindlustusseltside peremehed, kuna neil organiseerimata teenijaskonda oli palju kergem ekspluateerida ja enda huvides kasutada — polnud karta kollektiivset esinemist oma olukorra parandamiseks. Ka oli see kirju pere kergesti käsutatavam igasugusteks aktsioonideks peremeeste huvides, võimaldades kindlustus-

äri ajamist mitte niipalju rahva üldhuvides kui just enda taskuhuvides.

Arusaadav, et seesugune kvalifitseerimata teenijaskond, kes igatüüksi võitles vaid enda leivapalukese eest, ei suutnud ka oma tööd teha küllat soliidset ega teadlikult, vaid kindlustuspõhimõtete selgitamise asemele püüti kindlustuskandidaadile „auku“ pähe rääkida. Tagajärjeks oli muidugi enneaegselt raugenud kindlustuste kõrge protsent ja rahva pettumus kindlustuskaitsest, kuna seetõttu nad oma sisse-makstud rahast jäid ilma. Seega kujunes selliste tegeliskite kindlustustöö tõesti vaid rahva petmiseks kapitalistide huvides.

Ausad ja korralikud kindlustustegelased püüdsid selle nähte vastu võidelda ja kindlustustegelaste peret puhastada sellisest röövelemendist, kuid seda oli raske teostada. Kõik sellelaadilised üritused E. Kindlustustegelaste ühingu

poolt pörkasid vastu seltside juhtivate isikute võimumüüri ja maeti maha. Ka käesoleva ajakirja veergudel polnud avaramaid võimalusi selleks, kuna ajakiri majanduslikult sõltus seltsidest, mis ei võimaldanud sõnale vabadust.

Alles 21. juuni tõi vabamaid tuuli ka kindlustustöö väljadele ja vabastas kindlustustegelased kurnajate kildkon-nast. Alles nüüd võis teostuda kindlustustegelaste laiemaulatuslikum organi-seerimine, võimaldades kõigi kindlustustegelaste organiseerimise oma ametiühingu ümber. Alles nüüd sai teoks ühise vaba perena kõigil kindlustustege-lastel — nii sise- kui välisametnikel lii-tuda ühiseks tervikuks.

Nüüd peaks kaduma ka igasugused arusaamatused, mis seni pahatihti leid-sid aset. Ei saa olla mingit klassivahet ega vaenu, kuna võitleme kõik ühise suure töö huvides. Sise- ja välisteenijad kuuluvad nüüd tihedamini kokku ja peaksid kaduma igasugused lahkkelid sellel alal, kuna kõigi ühine püüd on ehitada üles kindlusala Eesti Nõu-kogude Sotsialistlikus Vabariigis.

Nõukogude sotsialistliku maailma-juures ei tule mitte antud ülesandeid ja ametkohti vaadelda kui erilist austust või eelistust kellelegi, nagu see oli vast endise kapitalistliku korra juures. Töö-tava rahva juures pole ruumi onupoja-poliitikal ega eelistustel. Siin määrab igale ta koha vaid isiklikud või-med ning o s k u s. Igale jagatakse üles-andeid ta võimete, oskuse ja üldhuvide seisukohalt. Samuti hinnatakse ka tööd vaid selle järgi, mida keegi suudab. Igaüks peab andma oma parema, et luua uues vabas ühiskonna kindla aluse meie majanduslikule elule. Kindlustus-ala, mis on üks lüli meie majanduselu kaitseks, vajab kõigi ausate ja korra-likkude teenijate kaastööd.

Ent kahjuks peab tähendama, et mõ-nede kodanikkude arusaamine vabadu-

sest on seesugune, mis meie töötavat rahvast kahjustab. Mõne arvates sei-sab vabadus lõhkumises ja ülesehitava töö takistamises. Viimasel ajal on mär-gata, et ka kindlustustegelaste ridadesse on poetunud üksikud tegelinskid, kes end ehtides punase maskiga, püüavad tekitada lõhet ja lõhkuda ühist peret äs-situse ja vaenukülvamisega. Need on inimesede, kes oma kriminaalse minevi-kuga äsja alles seisid teenistusvalmilt vana korra käsilastena töötava rahva turjal, kuid üleöö on muutnud värvi.

Seltsimehed! Paljastage säärased pro-vokaatorid! Nende jaoks ei tohi olla ruumi meie hulgas.

Meie peame võitlema ausat võitlust! Kui kellelgi on midagi öelda, siis tuleb seda teha oma ametiühingu kaudu. Kindlustustegelaste ametiühing on meie oma organisatsioon, kes kõik väärnä-hed roogib halastamatult välja. Kõik kõrvalteede otsijad, anonüümsed kaebajad ning kõrvasosistajad, arglikud vana vaimu sabassörkijad, kes ainult tahavad lõhkuda ja kahjustada töötava rahva huvisid.

Seltsimehed! Nüüd, mil oleme natsio-naliseerinud kindlustusettevõtted, sei-sab meil ees suur ümberkorraldus ja ülesehitamistöö. Ent mitte ainult kind-lustusala, vaid kogu rahvamajanduses algab uus ajajärk suure stalinliku põhi-seaduse päikese säras.

Seltsimehed! Meil seisab ees suur töö. Õppigem tundma kogu maailma töö-rahva juhtide Lenin-Stalini õpetust ja kandkem seda edasi. Püüame olla vää-rilised õpilased.

Elagu tõeliselt vaba, Eesti Nõu-kogude Sotsialistlik Vabariik! Elagu Nõukogude Sotsialistlikkude Vabarii-kide Liit! Elagu võitmatu ja kõigi maade töötava rahva poolt armasta-tud Punaarmee! Elagu meie suur juht ja õpetaja sms Stalin!

E. Käspert.

Seltsimehed, kindlustusteenijad!

Koondugem kõik oma Ametiühingusse!

Kindlustustöö

peab jätkuma korralikult.

Kindlustusala natsionaliseerimise juhataja Erna Kerdo jutuaamine „Eesti Kindlustuslehele“.

Kindlustusasutused ja nende tegevus on mitmeti erinev paljudest teistest käitistest ja ettevõtetest, mis nüüd kuuluvad natsionaliseerimisele ning saavad rahva omaks, tähendas kindlustusala natsionaliseerimise juhataja sms E. Kerdo omas jutuaamises.

Kindlustusseltside töö, eriti elukindlustuse osas, on suure sotsiaalse tähtsusega. Kodanlikes ühiskonnas aitab see suurel määral katta neid lünke, mida jättis võlgu sotsiaalne hoolkanne ja tasandada eluteed üksikutele kodanikele nende viletsuses ja hädas.

Kuid ka sotsialistlikus ühiskonnas ei kaota kindlustuskaitse oma tähtsust, vaid see püsib, nagu on seda näidanud Nõukogude Liidu kogemused, kus kindlustustegevus jätkub, võttes ikka enam laialdasema poolehoidu ja usalduse. Ka Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis jääb kindlustustegevus püsima kõikidel aladel.

Seejuures on endastmõistetav, et kindlustustegevus, kui rahva laiade huvide kaitse, ei saa olla sõltuvuses erakapitalist ega selle saagiannusest, vaid selle teostamine peab kuuluma riigile, kes kindlustustegevust arendab laiade rahvahulkade huvide ja vajaduste kohaselt. See aitaks tunduvalt tervendada ka senist kindlustusturul valitsenud ebamäärast õhkkonda, kus sageli meeletus võistluses unustati töö õilis siht.

Ka kindlustusala töötavad inimesed peavad nüüdsest peale tõsisemalt asuma oma ülesannetes, kuna nende tööd ei häiri enam omavaheline hõõrumine, mis seni tekitas

Erna Kerdo

ERNA KERDO on sündinud ja koolis käinud Tartus. Hiljem siirdus Venemaale, kus end täiendas iseõppimise teel mitmesugustel kursustel ja tundides, teenides samal ajal endale iseseisvalt ülespidamist.

1917. aastal saabus tagasi kodumaale, kus asus teenistusse Tartu linna varustustoimkonda. Oma otsese kutsetöö kõrval oli innukas sportlane, kuuludes Tartu spordiorganisatsioonidesse ja võttes osa võistlustest. 1938. aastast alates töötanud kindlustusselts „EKA’s“ esindajana ja instruktoriga.

Praegu Natsionaliseerimise peakomitee liige ja kindlustusala juhataja.

lahkkelisid. Arusaadavalt peavad kindlustustegelased ise oma ametiühingu kaudu teostama kindlat töödistsipliini, et hoiduda asjatutest jõukulutustest. Seejuures peavad kindlustustegelased teadma, et nüüdsest peale nad on rahva teenistuses — nende kätte usaldatud varandused kuuluvad riigile, mis pärast on lu-

Kindlustusteenijad

uues olukorras.

21. juuni tõi suure murrangu meie ühiskondlikku, poliitilisse ja majanduslikku ellu, mis paratamata ei jäta puudutamata ka kindlustustegelaste peret.

Seni tegelesid meie kindlustustegelased kindlustusalal puhttehniliste ülesannetega, kuna kutselised küsimused, nagu sotsiaal-, palgavõitluse ja muud alad olid iga üksiku asi ja enamikul kordadel määrata ainult seltside juhatustel, kuna kindlustustegelaste endi osa oli seal üsna tilluke.

Nüüd on aga tulnud siin täielik pööre. Kindlustustegelased on organiseerunud kutseühingusse ja seni töötanud Kindlustustegelaste Ühing, mis tegeles ainult tehniliste kindlustusküsimustega ja kandis kultuurühingu iseloomu, on nüüdsest peale kutseühing, kus võivad kutselised kindlustustegelased endi sotsiaal- ja muude hüvituste

bamatu oma kohustuste hooletu ja lohakas täitmine. Kõik kindlustusalal töötavad inimesed peavad pühendama kogu oma parema tahtmise, oskuse ja energia ühiskonna teenimiseks — ning täitma oma kohustused korralikult ja täpselt.

Muidugi ootab sellel alal ees veel rohkesti uuendusi ja ümberkorraldusi, kuid need ei ole mõeldud mitte selle ala desorganiseerimiseks, vaid just olukorra tervendamiseks ja parandamiseks. Selleks vajatakse kõigi kindlustustegelaste kaasabi ja energiat, mis leiab tänulikkude rakendamist uues olukorras. Seejuures on endastmõistetav, et saadakse kasutada vaid organiseeritud jõude — kindlustustegelasi, kes on koondunud oma ametiühingusse.

Seejärel peaksid kõik kutselised kindlustustegelased organiseeruma, et ühiselt aidata kaasa kindlustustegevuse korraldamiseks Eesti Nõukogude Sotsialistlikus Vabariigis.

eest välja astuda ja neid korraldada õiglastele alustele.

Vastavalt sellele on muutnud enda ilmet ka Eesti Kindlustusleht, mis on alates käesolevast numbrist Eesti Kindlustustegelaste Kutseühingu häälekanal, kus leiavad käsitust peale tehnilise ja väljaõppelise külje ka kindlustustegelaste endi ellu puutuvad ametiühingulised küsimused.

Kuna kindlustustegelased juba oma elukutse laadilt peavad olema mitmekülgsed ja asjalikud inimesed, ei taha meie uusi vabadusi kasutada nii, et ainult majanduslike ja muude nõudmistega seada võimatutesse olukordadesse oma tööandjaid — kindlustusteltse. Vaid nagu näitavad siin lehes teisel toodud Eesti Kindlustustegelaste peakoosoleku poolt vastuvõetud resolutsioonid, jäävad kindlustustegelased reaalse ja tegelikule elule vastavate nõudmistega ja soovide juurde. Sealjuures arvestades täiel määral oma keskorgani Eesti Ametiühingute Keskliidu seisukohtadega.

Peakooosolekul vastuvõetud resolutsioonide elluviimine on praegu Eesti Kindlustustegelaste Kutseühingu juhatuse põlevamaks päevaküsimuseks ja on loota, et kindlustusseltsid suhtuvad kõigiti hindavalt ja täieliku arusaamisega meie kindlustustegelaste pere üksmeelsetele soovidele ja nõudmistele. Omalt poolt „Eesti Kindlustusleht“ avaldab pidevalt kõiki teateid, mis puudutavad kindlustustegelaste majanduslikke ja sotsiaalseid küsimusi. Sellepärast jälgigu iga kutseline Eesti Kindlustustegelaste perre kuuluv isik hoolega „Eesti Kindlustuslehte“.

Omalt poolt soovib „Eesti Kindlustusleht“ kõigile Eesti kindlustustegelaste perele uues olukorras jõudu ja suurt tööd.

V. Oldt.

kutselist kindlustustööd.

Sms E. Käsperti kaks tähtpäeva.

Ernst Käspert

Sündinud 7. aug. 1900. a. Tapal töölise pojana. Peale algkooli lõpetamise siirdus 1915. a. Pedrogradi, kus erikursustel õppides lõpetas 1918. a. varakevadeks 6-kl. reaalkooli. Sama aasta märtsikuul astus vabalt. punaväkke. Sama aasta sügisel võeti vastu inseneriväe

Tehnikumi, mille lõpetas 22. märtsil 1920. a. Punaväe komandörina. Kooli lõpetamise järele viibis Poola frondil, kust sügisel komandeeriti Leningradi Sõjaväeinseneride Akadeemiasse. Astus 1921. a. jaanuaris akadeemiast välja Eestisse opteerumise tõttu.

Eestisse saabudes töötas algul lihttöölisena raudteel, kus talkui N. Liidust tulnud oli raske leida vastavat teenistust. 1925. aastal 25. juulil astus kindlustusselts EKA teenistusse agendina. Energilise organisaatorina leidis töö tunnustuse ja määrati juba sama aasta sügisel ringkonna inspektoriks, kus töötanud vahetpidamatult kuni seni. Kindlustusseltside natsionaliseerimise teostamisel, kutsuti Natsionaliseerimise peakomitee kindlustussektiooni abijuhatajaks.

Oma otsese kutsetöö kõrval on sms E. Käspert elavalt osa võtnud ka kutsealal töötavate inimeste organiseerimisest, kuuludes Eesti Kindlustustegelaste Ühingu asutajate hulka, olles ühtlasi ka käesoleva ajakirja toimetuse kolleegiumi liige. Oma seltsimeheliku, otsekohese ja sõbraliku käitumisega võitnud kõigi ametikaaslaste usalduse ning poolehoidu. Tähistades oma 15-aastast tööjuubelit koos neljakümnenenda sünnipäevaga, ulatab kogu kindlustustegelaste pere sms. E. Käspertile sõbralikult käe õnnesooviks.

KAKS RESOLUTSIOONI.

Viimati ärapeetud Eesti Kindlustustegelaste Ühingu üldkoosoleku arvukatest resolutsioonidest kaks ja nimelt: kindlustustegelaste õppeasutuse ja puhkekodu asutamist käsitlevad resolutsioonid evivad kahtlemata kaugeleulatuvat tähtsust, kui nende asutuste teostamisele suudetakse asuda.

Organisatoorselt on neil mõlemil asutustel meie kindlustustegelaste tulevase kaadri kujundamisel määratu tähtsus ja nende teostamisega oleksime ületanud kõik sellelaadilised üritused.

Õppeasutuse ellukutsumise probleem on lähedalt seotud ühe teise resolutsiooniga, mis käsitas kindlustustegelaste kutsetunnistuste küsimust, mida üksikud seltsid omal algatusel juba väiksemas masstaabis ongi püüdnud teostada.

Kujutada kindlustustegelaste õppeasutust ette ühistegevuskooli eeskujul, kuhu seltsid tavaliselt saadavad teadmiste omandamiseks õpilasi oma esindajate seast, peaksid asuma kooli ülevaldajaks kindlustusseltsid ühiselt.

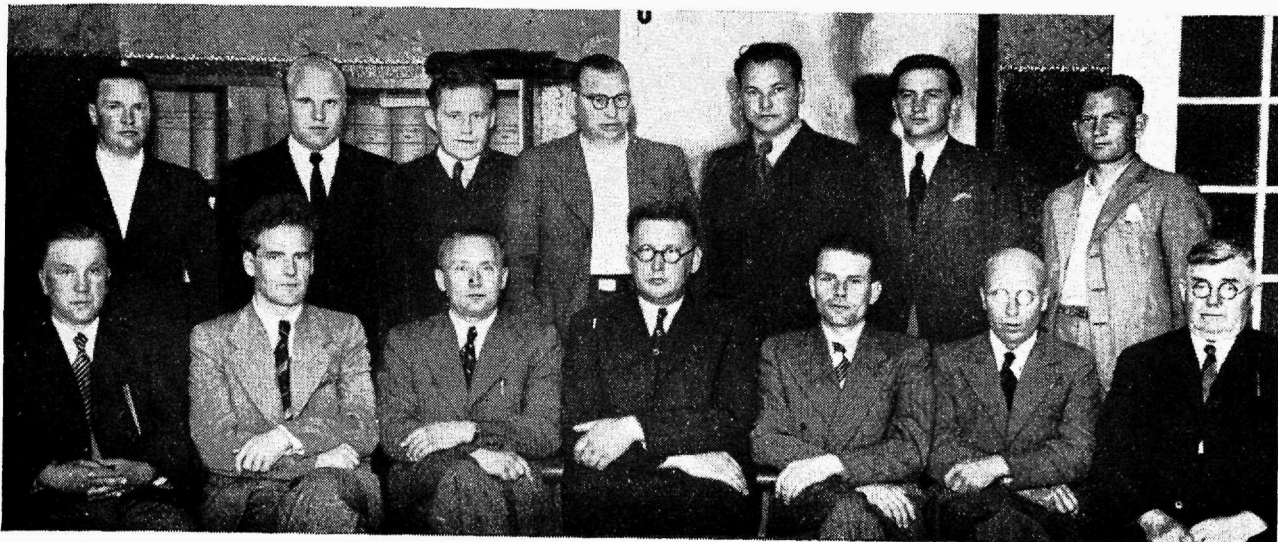
Raskusi ei peaks see tekitama ei kulu- de, ega ka õppejõudude poolest, kuna ürituse tähtsusega arvestades võiks siin praeguse taktikaga võrreldes mitmeid paremusi ning kokkuhoidugi saavutada. Kui praegu iga selts iseseisvalt endale kaastöölisi hangib, neid omal algatusel välja õpetab ja sellega ka teatavat kulu kannab, teostuks vastava õppeasutuse olemasolul väljaõpe ühiselt, põhjaliku- malt ja, peaasi, oleks kindlustatud alali- selt uute tegelaste juurdevool, missu- guste hankimiseks viimastel aegadel as- jatuid jõupingutusi tehakse. Hanketöö muutuks aga produktiivsemaks, kuna laiad rahvahulgad, andes täit tunnustust vastava ettevalmistuse saanud, kutsega välistegelastele, suhtuksid kindlustus- tegelasse tunduva respektiga, aitaksid tõhusalt kaasa kogu kindlustusala ter- vendamisele. Eeldades, et kooli vastu võetakse vaid laitmata minevikuga, au- said ning tahtejõulisi tegelasi, teostuks mõne aastaga põhjalik murrang, kogu kindlustuskaadri hinnangul, mis kõigi eelduste järele tõhusalt aitaks hanke- tegevust aktiveerida ja nii portfelli- de kasvamisele oma mõju ei jätaks aval- damast.

Jälgides praegust esindajate kui ka kindlapalgaliste väljaõpet, peab suu- rima kurvastusega märkima, et see on teostunud kohati äärmiselt puudulikult ühegi süsteemita. Kui lünkelse välja- õppe tagajärjel tegevus on vastavalt väheviljakas, siis suudetakse olukorda parandada vaid kollektiivselt korralda- tud väljaõppega, kui seltsid kõik üks- meelselt üritusele kaasa aitavad.

Ühel ajal kindlustustegelaste õppe- asutusega, mis esialgu võiks vaid kur- suste näol teostuda, laheneks ühtlasi ka kutsetunnistuste küsimus. Iga rahulda- valt lõpetanud kursuse või kooli lõpe- tanu saab teoreetiliste teadmiste kohta tunnistuse, mis temale tagab suurema julguse, aktiivsuse ja tähtsustunde oma tegevuse viljakamaks ning väärtusliku- maks muutmiseks. On teoreetiliselt kat- seid sooritanud koolilõpetanu ka täit- nud oma praktilise töönormi vastavalt oma tegevusharule, kas elu või tule alal, tunnistatakse ta kutseliseks välis- meheks, kellel poleks ühtegi takistust oma teadmiste ning kogemuste iga- külgseks rakendamiseks.

Skandinaavia kindlustusseltsid, sa- muti ka Kesk- ning Lääne-Euroopas, on peale perioodiliselt töötavate koo- lide võimaldanud oma esindajatele teadmiste omandamist veel kirjalikult, peamiselt küll uute hankeviisidega tut- tumiseks, samuti ilmunud reklaambro- šüüride kui ka tariifide käsitamise soo- dustamiseks jne. Neil kirjalikkudel kur- sustel on rida paremusi võrreldes suu- liselt antavate teadmiste kõrval, kuid eeltingimuseks seejuures on, et esinda- jate pere kirjakunstis teatava taseme omaks. Kursus, mis, erinevalt seltsist ning riigist, koosneb 6—10 eriaimest, iga aine kohta 1—4 küsimuslehte. Küsi- muslehtedel leiduvad küsimused on koostatud kursuse juurde kuuluvate õpi- kute põhjal. Uus esindaja saab, kas korraga või osakaupa, kätte kogu kirja-liku kursuse materjali ja peab peale vastavate õpperaamatute läbitöötamist asuma küsimuste vastamisele. Iga näda- las ärasaadetud küsimusleht paranda- takse vastava asutuse lektori poolt, hin- natakse ja saadetakse kursusest osavõt- jale tagasi. On nii kõik küsimuslehed vähemalt rahuldavalt hinnatud, loe- takse kursuse lõppenuks ja värske välis- mees saab kätte oma kutsetunnistuse. Selle süsteemi paremuseks on tema odavus, ning kontrollitavus. Puuduseks — keerulisus küsimuslehe täitmisel, kontakti puudus lektoritega ning üldse elutu olek. Nagu märgitud, sobib meie rahva iseloomule rohkem vahetu ning suuline õppesüsteem, mis ka paremaid tagajärgi annab, sest erilist suurt huvi meie välistegelased just kirjutamise vastu pole näidanud.

Kindlustustegelaste kooli probleemi lahendamise järele tuleks asuda kind- lustustegelaste puhkekodu asutamisele, kui seltside juhatused asjasse heataht- likult suhtuvad ja üritust tarvilikul määral finantseerivad. Puhkekodu küsi- mus on juba mitmendat aastat pea- koosolekutel käsitamist leidnud, isegi kodu kapitalifond on loodud, mis nüüd vabamate tuulte puhkemisel, sel mää- ral vast suureneb, et kodu asutamine toime võiks tulla. Asutades puhkekodu kooperatiivühingu näol omaks iga selts vastavalt oma osamaksule ruume, et neid oma ametnikele kindlaksmääratud tasu alusel kasutada anda.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu juhatus.

Istuvad vasakult: J. Volt, E. Käspert, M. Talva, O. Piilman (esimees), E. Karolin, A. Kahlberg ja K. Niilus; seisavad: R. Teetlaus, E. Oja, J. Kask („Eesti Kindlustuslehe“ tegevtoimetaja), V. Oldt, A. Liiv, A. Jürissoo ja J. Liin. Pildilt puuduvad R. Ollino ja A. Tomp.

Ühiselt korraldatud puhkekodu majapidamine ning meelelahutuski oleks kõigiti ratsionaalselt teostatav, kui enamus seltse puhkekodu osanikuks hakkavad.

Juba üksi kindlustusalaline kirjandus, kutsealised raamatud ja ajakirjad, missugused ühiselt puhkekodusse soetatakse teeniksid puhkekodus viibijaid kindlustustegelasi ja võimaldaksid kirjandusehuvilisi täiendada oma teadmisi kutsealalistes küsimustes jõude ajal.

90% meie kindlustusala välistegelastest pole ettekujutus kindlustusalalise kirjanduse laiaulatuslikkusest põhjusel, et neile sellega kunagi pole võimalust antud tutvuda. Kas ei ole see ligi pooltuhandepealine kindlustustegelaste pere huvitatud oma ala mitmekesidusest, et täiendada oma teadmisi välismaiste allikate põhjal, saada ergutust ja laiendada oma silmaringi vastavasisulise kirjandusega tutvudes. Pole aluseta siit-sealt saabuvad teated kindlustustegelaste pere meelega kotis hoidmise kohta, et need mitte väljast saadud mitmesuguste mõjutuste varal ei hakkaks end organiseerima, seega endale ka mitmeid õigusi nõudma. Pole

huvituseta märkida, missuguse kiindumuse ning põhjalikkusega väga paljud esindajad mitmetest seltsidest käesoleva ajakirja varem ilmunud numbrid rida-realt ning täht-tähele on läbi töötanud, et sealt oma variatsioonirikkale tegevusele juhtnööre ammutada. Juba selle lünga täitmine puhkekodusse tellitavate ajakirjade ja raamatute kaudu oleks suur kultuurtöö kogu kindlustusala huvides.

Veel mõni aeg tagasi üksikute tegelaste seas valitses arvamine, et võistlevate seltside välistegelaste üksteisega tutvumine ning kooskäimine välisorganisatsioonile võib kahjulikuks saada, vastastikused töö- ning tasutingsimused paljastab ja nii kogu väliskaadri ühiseks organiseeritud jõuks liidab. Kohati ennustati isegi välismaiste käsitsi kokkuminemist, kui need kord korraga ühte ruumi koguvad, et vaatamata pinevast võistluspingest oma kutseküsimusi arutada. Organiseeritud olek kindlustustegelaste peres tekitab paljudes hirmujudinat, nagu praegugi seda punase lipu nägemisel ja heiskamisel üksikud peavad läbi elama.

Viimaste aastate koostöö on aga näidanud, et kõik kartused on olnud as-

Algaja esindaja abikaasale.

Uus esindaja, olles saanud oma vajaliku ettevalmistuse ja mõned korrad käinud inspektoriga ka koos hanketööl, asub täie innuga kandidaatide otsimisele ja nende läbitöötamisele. Esimesed külastused, nagu tavaliselt, on lähimate tuttavate poole, kui neid on olemas, kus ka esimesed lepingudki sõlmitakse. On hea, kui tuttavaid palju, kust noor kindlustusemees leiab sõbrallikumat vastuvõttu ja ammutab nii jõudu ning kinnitust oma tegevusele.

Igakord ei lähe töö aga vaatamata heale tahtele ning põhjalikule ettevalmistusele soovitud suunas, ning esimene kui ka teine nädal ei anna vähemaidki tulemusi. 20—30 kandidaati, keda nädala kestel lepingu sõlmimise otstarbel tagajärjetult külastati, ei osutunud suuremat huvi kindlustuse vastu ja ainult 2—3 neist olid nõus selle küsimuse üle edaspidi kõnelema.

Loomulikult ei teeni algaja neil algusnädalatel midagi, kuigi kulu igapäevase hanketööga on vältimata.

Need nädalad on äsja kindlustusepõllule asunud välismehete kõige kriitilisemad. On esindaja vallaline ja tugeva tahtejõuga, püüab ta ise ebaõnne analüüsida ja vigu endas otsida. Naisemees peab aga tihti peale peale enda head tuju ning meeolu hoidma ka oma naisel, kes peale hetkelise ebaõnne mehe üldse sellele alale mittesobivaks tunnistab. Selline mittetiivustav käitumine kodus omab suure psühholoogilise tähenduse iga algaja hankemehe juures, kes vaatamata oma talendile ning võimele ei suuda vastu panna abikaasa halisemisele. Kui siis lõpuks teisel või kolmandal nädalal õnnestub uuel esindajal sõlmida suuremasummaline elukindlustus ja ta sellest rõõmsalt teatab ka oma naisele, see aga tema rõõmule vähematki kaasa ei tunne, vaid seda võitu mingi juhuse

jata. Kutsealalised küsimused on lahendatud üksmeelselt, nii vähenõudlikud kui need ka pole olnud.

Kui nüüd kauaoodatud igatsusena teostamist leiab ka kindlustusmeeste õppeasutuse ja puhkekodu küsimus, tähendaks see tunnustust seltside poolt oma tegelastele, mis omakord innustaks kõiki kindlustustegelasi aktiivsemale tegevusele ja krooniks nende pingestikast tööd õigustatud ning ärateenitud saavutisega õppehuvi kustutamisel ning vabaaja veetmisel. **A. P.**

arvele kirjutab, siis loomulikult haihtub seegi meeolupuhang ning tahtejõud uute lepingute sõlmimiseks on röövitud. Vastavad tähelepanekud 100 esindaja juures, kellest pooled olid naisemehed, pooled vallalised, selgus, et 37 juhuviiekümnest olid mõjutajaks abikaasad, et esindaja kindlustustegevusest loobuks, kuigi selleks eeldusi näis olevat. Viiekümnest vaatlusalusest poissmehesest loobusid kindlustustööst teiste mõjutusel ainult 4, seega 75 prots. 8 protsendi vastu.

Tahaksin neile naistele öelda, et mõni hea ning ergutav sõna on rohkem väärt kui mõnikümmed krooni raha. Võtke vastu oma mees kodus sõbralliku näoga ja trööstige teda mõne lohutava sõnaga lootuses, et järgmisel päeval on tööl tagajärgi. Teadke, et igal kutsealal on vaja aega ja midagi ei saavutata üleöö. Kui näiteks arst, advokaat, peab teadmiste hankimiseks pikki aastaid töötama, peale ülikooli lõpetamist veel teatava aja praktiseerima, siis pole õigust nõuda ka kindlustusmehelt saavutusi päevapealt. Ühegi teise elukutsega ei saavutata tulu nii lühikese õppeaja järele kui kindlustusalal, pealegi suur vabadus ning isenda isanda olemine on paremused, mis seda elukutset ühegi teisega ei lase võrrelda. Niisiis, mõelge sellele teie, naised, et vähe väärt on see, mis saavutatakse päevapealt. Väärusliku saavutamiseks on vaja näha vaeva, teha tõhusat tööd. Tehke see töö oma tunnustus- ja ergutusõnadega oma mehele kergeks.

A u g. P ä h k a l.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu usaldusmehed

P ä r n u s: Karl Spirka

V ö r u s: A. Kuhlberg

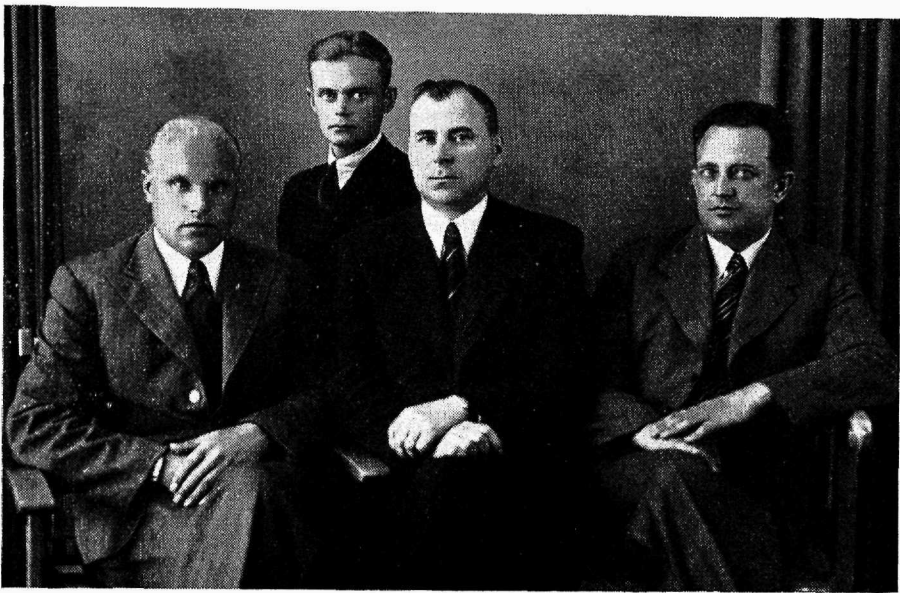
V i l j a n d i s: August Teder

K u r e s s a a r e s: Aleksander Lepik

R a k v e r e s: J. Lill.

T a p a l: Jüri Turu.

Kindlustusteenijad, pöörduge kõigis organiseerimisküsimustes kohepeal eeltähendatud usaldusmeeste poole.

Puhkekodu toimkond.

Vasakult: R. Ollimo, A. Ronimois, O. Lillo ja P. Panksep.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu üldkoosoleku poolt 7. juulil vastu võetud **resolutsioonid.**

1) Kindlustusseltside kutselised välistegelased peaksid olema õiguslikud saama pensioni, vanusetasu, haiguskindlustuse, õnnetusjuhtumite kindlustuse, perekonnaabiraha ja matuseraha vähemalt ühel alusel riigi- ja omavalitsuses teenivate isikutega.

2) Kindlustustegelaste Kutseühingu peakoosolek tunnistab vajalikuks kindlustustegelaste kutsekaitse- ja kutsetegevuseaduse väljatöötamise ja selle maksmapanemise kiires korras.

3) On tingimata vajalik, et mittekutseliste esindajate arvu tuleb senisest piirata, kusjuures asutistel, äridel, tööstustel ja igasugu käitistel on keelatud oma kindlustusi isiklikult või oma käitises oleva ametniku kaudu teostada ning saada selle eest provisjoni.

4) Kindlustustegelaste Kutseühingu peakoosolek peab vajalikuks, et kindlustusseltsid maksaksid oma kutselistele välistegelastele kindla palga, vastavalt Kutseühingu poolt välja töötatud põhimõtetele ja alustel.

5) Kindlustusseltsidel on keelatud ilma mõjuva põhjuseta oma teenistusest vallandada või madalamale teenistuskohale paigutada kutselisi

kindlustustegelasi ilma Kutseühingu nõusolekuta.

6) Eesti Kindlustustegelaste Kutseühing peab soovitavaks, et elu- kui tulekindlustuse propagandat korraldataksid kindlustusseltsid intensiivselt ajakirjanduse, ringhäälingu ja Vabariigi Valitsuse kaasabil.

7) Kindlustusseltsidel on õigus ainult neid kutselisi välistegelasi oma teenistuses pidada, kes on Eesti Kindlustustegelaste Kutseühingu liikmed, või need isikud, kes Kutseühingu loal ja nõusolekul soovivad asuda kindlustusala kutselisele tööle.

8) Et kindlustustegelaste töö on väsitav ja aineiline seisukord raske, leiab koosolek vajalikuks luua viibimata kindlustustegelaste ja nende perekonnaliikmete jaoks puhkekodu. Selle ülesande teostamiseks valida käesoleval koosolekul vastav toimkond, kellel viibimata asuda asja elluviimisele.

9) Et elukutselised kindlustusvälistegelased oma rasketel ülesannetel ohverdavad kindlustusseltsidele kogu oma tööjõu ja võimed, sellepärast on soovitav kindlustusseltsidel alati arvestada siseametkonna komplekteerimisel kas

Kvaliteediküsimusest kindlustustegevuses.

Tänapäeval on kõikidel elualadel tõusetunud esmajärgulisena üles kvaliteedi — siseväärtuse küsimus. Kvantitatiivselt suur mass, nt. suur sõjavägi, millel puudub sisemine väärtus ja kandejõud, variseb kokku tugeva kvaliteediga arvuliselt väiksema armee ees.

Siirdudes kvaliteediküsimuse juure kindlustustegevuses, ei tähenda see suurt ega murrangulist pööret asjassesuhtumises, vaid kvaliteedinõue on enam või vähem vaikival kujul sellel alal alati valitsenud. Nüüd aga seda teravamalt kerkib selline probleem üles.

Kindlustustegevuses tuleb kvaliteet kõne alla kahel alal: kindlustusportfelli ja kindlustusesindajate-välistegelaste alal.

Kindlustusportfelli ülesehitamisel on meie kindlustusseltsidel esimeseks ajendiks olnud kvantiteet — hulk. Selle sihiga on valdava enamiku kutseliste välistegelaste teenistustasus asetatud kandesse või otsesesse seosesse preemia juurekasvust teataval ajavahemikul. Paljudel juhtudel filtreerub kvantiteet nii kindlustustegevuse ainsaks eesmärgiks. Eriti efektiivselt aitavad seda süvendada aga aeg-ajalt (ja väga sageli) seltside juhatuste poolt väljakuulutatud hankevõistlused, olgu elu- või tulekindlustuse alal. Paroodiana selliste võistluste sarjas mõjub näiteks hiljuti ühe seltsi poolt teos-

peakontorites või peaesindustes välistegelastega.

10) Kindlustustegelastele võimaldada puhkust ühel alusel riigiteenijatega. Kutsuda ellu kutsealaline õppeasutus.

11) On vaja oluliselt muuta Kindlustusasutiste seadust, kuna see on osutunud ebakohaseks ja lünklikuks kõigepealt vallakindlustuskassasid puutuvas osas. Kohapealsetele v. kassadele tuleb teha sundslikuks edasikindlustus, võimaldada vaid ühe kogukondliku ühiku (valla) piirides tegutsemist ainult ühel kindlustuskassal, kusjuures kindlustusmaksud tuleksid allutada üleriiklikkude seltside preemiatariifile ja liikmete alammääraks olgu 50, senise 25 asemel.

12) Eesti Kindlustustegelaste Kutseühing astub tihedasse koostöösse kõigi Ametiühingutega eelseisvail valimisel, kindlustades omalt poolt seda, et meie rahvaesinduses oleksid esindatud „Eesti Töötava Rahva Liidu“ kandidaadid.

tunud tulekindlustuse hankevõistlus poliisinumbril, tõstmiseks ja möödaviimiseks teistest vanematest seltsidest. Milliseid ebardeid ja fiktiivseid pisikindlustusi selline algatus kokku tõi, on ettekujutatav!

Ja tagajärjed? Kõigepealt demoraliseeriv mõju välisorganisatsioonile, mille tõeliseks tulemuseks on taotluste katkendlikuks ja süsteemituks muutumine ning seltsi uustoodangu järsk langus võistluste järgperioodidel. Lühiajalised võistlused eriti elukindlustuse alal toovad seltsile kaasa halbu riske, samuti on selliste võistluskindlustuste stornoprotsent alati haruldaselt kõrge. Tulekindlustuse alal toovad võistlused kaasa liialdamisi kindlustussummas, mis koos pealiskauduse, räpakuse ja ebaõigete andmetega raskendavad kahjude kiiret ja õiglast likvideerimist.

Kuid mitte ainult võistlused ja hoogtööd ei ole kindlustuste kvaliteeti negatiivselt mõjustavad tegurid. Selleks, et kvantiteet, hulk, ei muutuks ainsaks eesmärgiks — tuleksid kõigepealt ümber korraldada kutseliste välistegelaste ja välistegelaste juhtide igakuksed lepingud. Alles siis, kui neile lepinguile on antud teissugused alused, kui need ei kujuta endas mitte ainult kindlustuste mehaanilisele vorpimisele õhutavaid tingimusi — antakse välisorganisatsiooni ja seega kogu kindlustustegevuse taotlusile uus, tervem suund.

Nüüd asja teine külg: kvaliteediküsimus kindlustustegelaste endi seisukohalt. On selge, et välistegelaste värbamisel vastavate organisatorite kaudu on meie kindlustusseltsid kasutanud seni väga nõrka selektsiooni. Esindajate ühest seltsist teise siirdumisel nn. „must nimekirj“ on osutunud ainult fiktsiooniks. Teiselt poolt aga seltsi materjalid usaldatakse sageli ilma pikema selgituse ning ettevalmistuseta 16—17-aastastele noorukitele, kelle väljaõpe jääb siis rahva hooleks — sellesama rahva hooleks, keda kindlustustegelane õieti peab tutvustama kindlustuse õilsate ideedega. Selline olukord on olnud võimalik seetõttu, et enamikul seltsidel ei ole loodud vastavat väljaõppeinstantsi või lihtsalt väljaõppeametnikku, vaid need ülesanded on praktilisil kaalutlusil kuhjunud koos kümnete teistega organisatoritele ja inspektoritele.

7. juuli kindlustustegelaste üldkoosolekul tõusetunud reformipüüdluste hulgas oli selle

EK Ametiühingu aukohus.

Istuvad vasakult: H. Tomp, E. Abel ja A. Kivi; seisavad: O. Lillo ja A. Jürissoo. Pildilt puuduvad: Adermann, Pamksepp, A. Ronimois ja E. Oja.

kirjutise käsitusse kuuluvana resolutsioon, mis üldjoontes pidas tarvilikuks kindlustusalalise kutseasutuse rajamise, milline kindlustuspõllule pääsemist reguleeriks kutsetunnistuste jagamise kaudu. Sellega oleks ühel hoobil asunud kvaliteediküsimuse kui ka kindlustusalalise kutsenõuande probleemi lahendamisele.

Ei ole loomulik ega terve nähe, kui meie töödotsiv noorus ja edasipüüdlev poolharitlaskond poolkogemata kindlustusalale sattununa alles aastate pärast avastab, et kindlustustegevus ikkagi tema iseloomu ja võimetega ei sobi. Siis on sageli liig hilja, et sellisest eksitusest välja rabelda. Ei ole ime, kui sellised kindlustusalale mittesobivad ja pettunud välistegelased oma väljendustes avalikkuse ees ja koguni ajakirjanduses asuvad lõhestama kindlustustegevuse vääramatult õilsaid aluseid. Selliste tõsiasjade esiletulek ei kõnele kindlustestegelaste kvaliteedi ja sisemise väärtuse tugevusest — näitab aga ühtlasi teid tõeliseks tuulutamiseks.

Eeltooduga on püütud asetada reformimise ette ainult mõningaid praktilisest kindlustustegevusest võrsunud probleeme kindlustusseltside praeguse struktuuri juures. Meie kindlustustegevuse õrn ja arenev taim vajab võimsaks sotsiaalteguriks arenemiseks tõesti uusi julgustavaid ja kosutavaid tuulepuhanguid.

Ilmar Arens.

Uusi juhte kindlustusseltsides.

Natsionaliseerimise Peakomitee poolt on määratud kindlustusseltside komissarid.

Kindlustusseltside komissaridele on nimetatud juure veel Eesti Ametiühingute Keskliidu esindajad. Alltoodud nimestikus on esimesel kohal komissar ja teisena toodud keskliidu esindaja nimi.

„Eeks-Maja“ — Valter Oldt ja Artur Saks.

„Polaris“ — Robert Teetlaus ja Boris Matvejev.

„Turis“ — Johan Liin ja Rudolf Oljum.

„Talu“ — Eugen Karolin ja Harry Klau.

„Hansa“ — Johannes Aderman ja Martin Jõks.

„Põhja“ — Karl Sule ja Richard Ollino.

„Eesti Lloyd“ — Karl Saaret ja Johan Erton.

Kindlustuse Keskseelts ja Kindlustuse Keskiühis — Toivo Ennok ja Jaan Kask.

„Kalju“ — Robert Mägi ja Erich Herkel.

„Kotkas“ — Siimeon Kitt ja Artur Parm.

„Põhja Kotkas“ — Toivo Ennok ja Heinrich Elisma.

„EKA“ — Paul Lemberg ja Evald Kotkas.

Apteekrite kindlustusselts — Arnold Jürissoo ja Ferdinand Otsa.

„Eesti Pool“ — Karl Saaret.

„Polarise“ Tartu osak. — abikom. Aleksander Liiv.

„Eesti“ — Aksel Zuppung ja Mihkel Talva.

„Oma“ — Berthold Saarsalu ja Karl Niilus.

Elukindlustuse

hanketöö nõuab spetsialiseerumist.

Maailma kõige suurima elukindlustusseltsi „Metropolitan Life'i“ esindaja kirjutab oma mälestusest kindlustusmehe spetsialiseerumisest:

„Kõik suuremad elukindlustuse lepingud oma kodulinnas on sõlmitud meeste poolt, kes kogu oma jõu elukindlustuse hankeasjale pühendasid. Ma ei usu milgil tingimusel, et inimene, kes end mõne muu tegevusega killustab, sel alal midagi võiks korda saata.“

Jutt on nimelt elu- ja asikindlustuse ala tegelaste eraldi spetsialiseerumisest, et need põhjalikumate teadmistega varustatult tänapäeva nõudlikku kandidaati väarikamalt võiksid teenida ning nii oma kutsealal paremaid tagajärgi saavutada. On täiesti loomulik, et olude muutumisega elukindlustusekandidaat hankemehes tahab näha vastava ala eriteadlast, kes temale suhteliselt tähtsa toimingu sooritamisel autoriteetseks nõuandjaks-asjatundjaks võiks olla.

Too sama Ameerika välismees ütleb edasi oma kirjutuses: „Elukindlustuse ja tulekindlustuse vahel on niisugune hiigla vahe kui koloniaal- ja valmisriietekaupluse vahel, ning ühist vaid niipalju, et nad mõlemad tegelevad müügiga. Kuigi on ärisid, kust osta võib tarbeid alates autost ja lõpetades kübara, leiva või lõhnaõliga, ei osta ometigi üks korralik kodanik, kes näiteks korralikult tahab riietuda, oma tarbeid sellisest universaalkaubamajast, vaid valib oma ostudeks ikka spetsiaalkaupluse.“

Eks talita meiegi kindlustusmehed oma igapäevastes toimingutes selle põhimõtte järgi ja eelista spetsialisti-eriteadlast kümneametipidaja kõrval. Valutab meil silm ja meil on arste valida, usaldame silma ravimise ikka silmaarstile ning anname tsiviilprotsessi vastavalt sel alal spetsialiseerunud advokaadile lahendada. Igal ametialal on omad eriteadlased, kes asja hästi tunnevad, ja teised, kellel see on kõr-

valasjaks. Mida nõudlikum on klient ja mida suuremasummalisem tehing mängus, seda suuremat tähtsust evib spetsialisatsioon, et pooled usalduslikult teineteisega võiksid jääda rahule. Kõneldes elukindlustuselepingust evib see erilise õrnatundlikkuse veel selle poolest, et siin asja mitmekesisus tariifides, üldtingimustes, samuti aga ka esindaja selletuses moodustabki lepingu sõlmimiseks vajaliku eelduse, mispärast ka hea hankejutt suurt ettevalmistust ning spetsialiteeti nõuab.

„Lihtsa tuhandedollarilise kindlustuse sõlmimiseks ei ole igakord nõutavad eriti suured teadmised ja võimed, aga kui tegu on keeruliste kasvatuseprobleemidega, suurte võlgadega, osanikkude vaheliste asjadega, ühingute obligatsioonidega, pärandusmaksudega jne. jne., mis meie ajal paremate lepingute sõlmimisel nii sageli ette tulevad, peab esindaja täpselt teadma, mida ta räägib. Igal juhul peab ta teadma rohkem kui see, kellele ta kindlustust soovitab,“ väidab „Metropolitan Life'i“ esindaja oma kirjutises.

Kuigi paljud meie välistegelased võib-olla pole ühel arvamisel tolle Ameerika hankemehega, jääb ometigi tõsiasjaks see, et suuremaks enesekindluseks ning tagajärjekamaks tööks on vaja spetsialiseeruda.

Et suuteline olla lepingu sõlmimise ettepanekut ükskõik missuguse positsiooniga isikule esitama, ei piisa üksi ladusast kõneannist, vaid jutt elukutseliselt hankemehelt sisaldagu väärtuslikku ning kõitvat, mis kandidaati esimesest silmapilgust mõtlema paneb. Nagu näitavad tähelepanekud, omavad meie avaliku elu tegelased vaid osaliselt elukindlustuselepinguid ja needki suures enamusel tühistele summadele. Eks leidu selleski töigas vihjeid mitte spetsialiseerumisele, kus üks ega teine ei söanda oma teadmistega minna han-

kejuttu esitama, kartes, et ta seal mõne küsimusega vahele võib jääda.

Elukindlustuse esindaja aeg on liig kallis selleks, et seda kõrvaltegevusega killustada. Edukal esindajal, kes tagajärjekalt elukindlustuse alal töötab, on eriomadused ja võimed, mida teised esindajad ei oma, ja seepärast ei tohiks ka tema tegelda asjadega, millega teised sama hästi toime tulevad.

Tunduvalt halvem on aga see, kui esindaja peale kindlustusala endale veel mitmeid teisi vahetalitusi hangib, ning nii rändkaupmeest meenutades küll ühelgi alal nimetamisväärset edu ei saavuta. On ka täiesti mõistetav, et kandidaadis ei saa tekkida usaldust isiku vastu, kes peale kindlustuskaitse sama hästi ütleb tundvat raadio, kirjan-

duse, talude ja majade vahetalituse jne. alasisid, tegelikult aga ühestki midagi väärtuslikku ei suuda pakkuda. Tekib kandidaadil, keda selline mustakunstimees on külasthanud, tulevikus tõeline tarvidus kindlustuse järele, ei otsi tema iialgi üles seda „tegelast“, vaid sõlmib oma kindlustuse meelsamini mehega, kellele kindlustusetöö on ainukeseks alaks.

Meie kindlustuseala madala arengu tõttu pole iialgi karta tarvis, et tegevuse vähesuse tõttu ühel piiratud alal peaks hankima mitmeid kõrvalalasisid sissetulekute suurendamiseks, vaid just ümberpöörduvalt — ühele alale spetsialiseerumisega kindlustama oma tööjõu otsitavuse.

Aug. Pähkal.

ÕNNETUSTE KROONIKAT.

Õnnetusi inimeludega.

— 7. mail sai vankrilt peaga vastu kivi kukedes surma Urvaste valla talunik Iisak Keel, 60 a. vana.

— 8. mail sai püssi puhastamisel õnnetus surma Piirsalu vallas Järvoja talus 30-aastane Arnold Järv.

— 26. mail sai õnnetus surma revolvi puhastamisel Tori vallas Arakoja talu peremees Jaan Tammsalu.

— 30. mail uppus Tallinnas suplemisel raudtee lukusepp Albert Järvela, 42 a. vana, kelle elukoht Nõmmel, Paiste t. 8—5. Leinama jäid naine ja kaks alaealist last.

— 31. mail suri Saare valla elanik Jakob Kuusik, 56 a. vana. Mees sai vigastada sindlilõikamisel.

— 1. juunil jäi Tallinnas kiirrongi ette ja sai surma Magdaleena Andevei, 52 a. vana, elukoht Tallinnas, Kauba t. 30.

— 26. juunil uppus suplemisel Salla vallas Tammiku järve samas asunduses 28-a. Paul Haljasmeets.

— 29. juunil uppus Pärnuse ujumisel 20-aastane pagaritöeline Artur Värat.

— 30. juunil uppus Pirital Alfred Einard, kelle elukoht Tallinnas, Lõuna t. 9—3.

— 2. juulil jäi Puka ja Mägiste jaamade vahel kiirrongi ette ja sai surma 39-aastane Hugo Lokk, elukoht Pukas.

— 3. juulil tappis kuri pull Rimmu vallas taluperemehe Juhan Särevi, 53 a. vana.

— 5. juulil sai liiklusõnnetusel surma Tallinnas mootorrattur A. Otisaar, 30 a. vana, eluk. Männiku t. 10, kes sõitis vastu puud.

— Samal päeval jäi Tallinnas Kaarli puisteseele omnibusse ette ja sai surmavalt vigastada jalgrattur Evald Lipand, kelle elukoht Raudtee tän. 42.

Tuleõnnetusi.

— 5. mail süttis kahjutuli Tallinnas A. Tõnisson ja Ko tööstuse äris ja laos. Hävis kontor ja tehniline büroo ning kaupa. Hoone oli kindlustatud, vallasvara — osaliselt.

— 6. mail süttis tuli Nõmmel, Pikk tän. 45, Rosalie Steini ühekordne puumaja. Tules hävis sisseseade. Kahju 1000 kr. Hoone oli kindlustatud.

— 7. mail põlesid maani maha Assamalla vallas Kullenga külas Ferd. Arunurme talu kõrvalhooned. Tulle jäi loomi ja muud vallasvara. Hooned olid täies summas kindlustatud, vallasvara kindlustamata.

— Samal päeval põles Sooru vallas maani Tõukvere talu, mille omanikuks Ants Suve. Tulle jäi kogu vallasvara ja sularaha. Kahju 10000 kr. Hooned olid kindlustatud pooles väärtuses.

— Ööl vastu 9. maid põles maha Kärla vallas Kandla külas Mihkel Tänäki elumaja koos rehealusega. Tulle jäi rehepeksugarnituur, loomatoitu ja muud vallasvara.

— 9. mail põles Viljandi vallas Nurme talus Anna Laarmani talu hoone koos 18 loomaga. Hoone, mille väärtus 3000 kr., oli kindlustatud pooles summas. 4000 kr. eest vallasvara oli kindlustamata. Tuli algas karjaköögi vigasest kortsnast.

— 13. mail põles maani Varbla vallas, Vaiste külas B. Knüppferi lauavabrik koos sisse-

seadega. Kahju 40.000 krooni. Kindlustatud oli varandus 28.000 kr. väärtuses.

— 14. mail süttis Porkuni mõisa ait ja viljakuivatis. Tulle jäi masinaid, vilja, jõusöötja jm. Kahju 10.000 krooni.

— Samal päeval põles Alutaguse vallas, Mustjõe külas maha Ida-Alutaguse piimaühingu hoone, kus asus koorejaam ja kauplus. Kahju 6500 krooni.

— 15. mail hävis leekides Karksi vallas Hans Kõivale kuulunud toorlinatööstus. Kahjusumma 50.000 krooni. Kindlustatud oli tööstus 25.000 krooni väärtuses. Tuli sai alguse takumasinale ülekuumenenud laagritest.

— 16. mail põles maani Lehtse vallas, Oja külas A. Tasso talu elumaja koos küüniga ja aidaga. Tulle jäi vallasvara ja loomi. Kahju 4700 krooni. Hooned olid kindlustatud, vallasvara kindlustamata.

— 24. mail põlesid maha Lepistu vallas, Kõrgepalus Juhani Keeni elumaja, ait, küün ja ait. Kahju 5000 kr. Varandus oli kindlustatud. Oletatakse süütamist.

— 25. mail süttisid Kukruse kaevanduse lähedal Toomas Pilstoki talu saun, elumaja ja ait, põledes maani. Kahju 5000 krooni. Varandus oli kindlustamata.

— Ööl vastu 26. maid põles Mõniste vallas maha Johann Lepa ja Jaan Elsteini saeveski. Kahju 20.000 kr. Varandus oli osaliselt kindlustatud.

— 29. mail hävis leekides Väinjärve vallas, Kapu asunduses Risti talu karjalaut ja küün. Tulle jäi talu rentniku 2-aastane poeg Heino Sikkman. Hävis vallasvara ja kolm siga.

— 31. mail põles maha Ahja vallas samanimelises asunduses Oskar Adamsoni elumaja koos rehehoone ja laudaga. Tulle jäid loomad, kogu majakraam ja põllutööriistad. Kahju 10.000 krooni. Kindlustatud olid ainult hooned 3000 krooni väärtuses. Tuli sai alguse pliidilt kukkunud põlevast tukist.

— Samal päeval süttis Kohtla-Järvel August Riivese viljaveski kolmekordne hoone, mis põles maha koos viljaga, sisseseadega ja muu vallasvaraga. Kahju 40.000 kr. Kindlustatud oli kinnisvara 18.000 krooni väärtuses.

— 4. juunil hävis tules Elva vallas Enno asunduses Naano talu elumaja, ait, laut ja tall. Tuli sai alguse katkisest korstnast. Kahju 4000 krooni. Hooned olid kindlustatud.

— 5. juunil hävis leekides Viljandi vallas Piiri talu elumaja, mille omanikuks A. Kohkla. Tulle jäi vallasvara. Kahju 5000 kr. Kindlustatud oli hoone 2000 kr. väärtuses. Tuli sai alguse korstnast lennanud sädemest.

— 6. juunil põlesid maani Orava vallas Niitsiku sae- ja jahuveski koos kõrvalhoonetega. Omanik D. Kanneli kahju 22000 krooni. Kindlustatud oli vaid osa hooneid 5500 krooni eest.

— 12. juunil hävis leekides peaaegu täielikult Narva tööstuskeskkooli metalliosakonna hoone. Kahju 50.000 kr. Varandus oli kindlustatud.

— 13. juunil põlesid maani Ambla vallas, Pirru külas M. Haarmaa talu hooned suu-

rema osaga vallasvarast. Kahju 3500 kr. Kindlustatud olid hooned 750 kr. väärtuses.

Edasi kandus tuli J. Vaaderpalli talu elumajale, kust süttisid ka laut ja ait. Vaaderpalli kahju 2250 kr. Hooned olid kindlustatud 1800 kr. eest.

Tuli sai alguse leivaahju kütmisest.

— Samal päeval hävisid leekides ka Mustjala vallas Rosiine Uuvalja elumaja ja rehealune. Tuli sai alguse reheahjust. Kahju 4500 krooni. Elumaja oli kindlustatud.

— Samal päeval põles maha Tõlliste vallas Friedrich Välbe savitööstus. Kahju 8000 kr. Tööstus oli kindlustatud 5500 kr. eest.

— 25. juunil süttis katkisest korstnast Paide vallas Oja külas O. Sarapu hoones, milles asus t.-ü. „Iva“ kauplus. Hoone põles maha koos kaubaga ja muu vallasvaraga. Edasi kandus tuli R. Kärdi elumajale ja kõrvalhoonetele. Kogu kahju 10000 kr. Kindlustatud oli vaid kaup 3500 kr. eest.

— 26. juunil süttas pikne Paide vallas, Eivere vallas, Eivere külas Juhani t. elumaja, mis põles maani. Kahju 3300 kr. Kindlustatud oli varandus 500 kr. eest.

Samuti põles pikse tõttu maha Särevevere v. Raukla külas H. Mändla laut. Tulle jäi loomi. Kahju 4300 kr. Hoone oli kindlustatud.

— 29. juunil süttas pikne Kambja vallas, Kammeris O. Oselini talu aida ja kuuri. Tulle jäi peale muu ka kogu viljatagavara. Kahju üle 1500 kr. Hoone oli kindlustatud 250 krooni eest, vallasvara kindlustamata.

— 1. juulil põles maha Vasknarva vallas J. Gladševi elumaja koos kõrvalhoonetega. Tulle jäi kogu vallasvara. Kahju üle 4000 kr. Hooned olid kindlustatud 2000 kr. eest.

— 2. juulil hävis Märjamaal L. Saarnoki sae- ja jahuveski. Kahju üle 30.000 kr. Hoone oli kindlustatud 14.000 kr. väärtuses.

— 4. juulil põletas pikne maha Tănassilma vallas J. Laanso elumaja koos rehealusega. Tulle jäi põllutööriistu ja muud vallasvara. Kahju 2500 kr. Hoone oli kindlustatud.

— Samal päeval süttis Varstu vallas A. Karu elumaja koos kõrvalhoonetega, põledes maani. Kahju 4500 kr.

Omis asjus.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu liikmed, kellel 1940. aasta liikmemaks tasumata, palutakse see maksta ametiühingu usaldusmeeste kätte või E. K. Ametiühingu posti jooksvale arvele — nr. 598.

*

Kuna Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing seniseks nimeks oli Eesti Kindlustustegelaste ühing ja nime muutus toimus äsja, mil osa käesoleva numbril materjale oli juba valmis, mida põlnud enam võimalik ümber teha, siis esinevad paralleelselt mõlemad nimetused, mida palume lugejaid lahkesti vabandada.

Kindlustusteenijate organiseerimistööst.

Uus aeg tõi pöördet ka kindlustusteenijate organiseerimisse. Kui endise olukorra juures, millal kindlustusseltsid kuulusid erakapitalile, asutuste juhid meelsasti ei näinud teenijaskonna tihedamat organiseerumist ja selleks veeretasi ette kõiksugu takistusi, siis on nüüd need pidurdavad asjaolud kindlustusseltside natsionaliseerimisega kõrvaldatud.

Juba enne seda sai teoks kindlustusteenijate esimene ülemaaline kokkutulek — 7. juulil peeti Tallinnas Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu, tookord veel Eesti Kindlustustege-laste Ühingu üldkoosolek, millest võttis osa üle 200 liikme. Sel revolutsioonilisel koosolekul otsustati loobuda endise valitsuse poolt peale surutud põhikirja parandustest ja astuda Eesti Ametiühingute Keskkliitu.

Selle sammuga on alanud uus ajajärk kindlustusteenijate organiseerimises, mis juba lühikese ajaga on võimaldanud peagu kõigi kut-seliste kindlustusteenijate koondamise oma ametiühingu ümber. Kogu klassiteadvam kindlustusteenijate pere moodustab ühise terviku ja on saavutanud juba lühikese ajaga suuri tulemusi oma kutsehuvide kaitses. Praegu on Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingusse koondunud üle 400 liikme.

*

Üldkoosoleku 7. juulil kell 10 hommikul avas esimees sms O. Piilman, kes andis ülevaate senisest tööst. Koosolekut juhatasid sms E. Abel ja sms E. Käspert. Koosoleku sekretariaati valiti seltsimehed V. Oldt, E. Tomson, E. Karolin, K. Spirka, Kikas ja Ainver.

Järgmisena sai sõna Eesti Ametiühingute Keskkliidu esindaja sms A. Masing, kes pikes kõnes selgitas poliitilist olukorda.

Koosolek võttis vastu rea resolutsioone (mis avaldatud eraldi) kindlustusteenijate huvide korraldamiseks ja eluliste küsimuste lahendamiseks, millest osa juba leidnud teostamist ja osa veel teostamisel.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu uus juhatus otsustati valida 15-liikmeline ja sinna valiti häälteenamuse järjekorras seltsimehed O. Piilman, E. Karolin, M. Talva, K. Niilus, E. Käspert, J. Volt, A. Kahl-

berg, E. Oja, A. Liiv, A. Tamp, V. Oldt, A. Jürissoo, R. Ollino, R. Teetlaus ja J. Liin.

Revisjoni-komisjoni valiti A. Rosen-strauch, E. Entsa ja J. Lill. Aukohus valiti koosseisus: E. Abel, A. Kivi, A. Jürissoo, Adermann, Panksepp, O. Lillo. A. Ronimois, E. Oja, H. Klau, H. Tomp ja A. Lattik. Uue põhikirja väljatöötamiseks valitakse kolmeliikmeline komisjon, koosseisus: A. Niitam, R. Oljum ja A. Toiger. Puhkekodu korraldamise toimkonda valiti: O. Lillo, E. Karolin, A. Ronimois, A. Pähkal, E. Oja ja R. Panksepp.

Tartu osakonna tööst.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu Tartu osakonna üldkoosolek peeti Tartus 30. juulil, millest võttis osa 83 liiget. Koosoleku avas osakonna esimees A. Pähkal. Juhatasid A. Liiv ja E. Paurson, protokollisid P. Panksepp, A. Hiir ja J. Luuk.

Tartu Ametiühingute Keskkliidu esindajana kõneles sms O. Hirsch, kes andis ülevaate poliitilisest olukorrast.

Koosolek võttis vastu resolutsioonid, milles nõutakse saldode ümberkorraldamist ja kindlustusteenijate olukorra parandamist ning kutsehuvide kaitses.

Tartu osakonna juhatusse valiti seltsimehed B. Saarsalu, E. Laas, J. Post, E. Abel, P. Panksepp, E. Paurson, O. Kurrikoff, A. Liiva ja G. Otsa.

Revisjonikomisjoni valiti: A. Pähkal, Tisse ja J. Karlson.

Pärnu osakonna asutamine.

Eesti Kindlustusteenijate Ametiühingu liikmed Pärnus ja Pärnumaal pidasid Pärnu osakonna organiseerimiskoosoleku 10. augustil, millest võttis osa 18 liiget. Koosoleku avas EKAÜ kohalik usaldusmees Karl Spirka, kes selgitas tihedamat organiseerimisvajadust.

Koosolekut juhatas M. Kangur ja protokollis M. Kosenkranius.

Selgitava kõnega kindlustusteenijate organiseerimisküsimuse kohta esines E. K. Ametiühingu juhatuse liige sms M. Talva.

Pärnu osakonna juhatusse valiti M. Kangur, J. Kadai, V. Klaasem, M. Kosenkranius ja K. Spirka.

Tegevtoimetaja: Jaan Kask.

Väljaandja: Eesti Kindlustusteenijate Ametiühing.

Toimetuse kolleegium: A. Jürissoo, M. Jõks, A. Kahlberg, A. Kivi, E. Käspert, A. Lattik, K. Niilus, R. Talgre, H. Tomp ja V. Oldt, vastutav toimetaja.

Toimetuse ja talituse aadress: Tallinn, Harju 45, pst. 18.

Posti jooksev arve nr. 598.

Hind 25 senti.

Natsionaliseeritud „Vaba Maa“ trükk, Tallinn, 20. aug. 1940.